

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Ιουνίου 2011

σχετικά με τις ενισχύσεις στον τομέα της διάθεσης ζωικών καταλοίπων το 2003 Κρατική ενίσχυση C 23/05 (πρώην NN 8/04 και πρώην N 515/03)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2011) 4425]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2011/651/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 7ης Νοεμβρίου 2003 η Μόνιμη Αντιπροσωπεία, της Γαλλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ΣΛΕΕ») ⁽¹⁾ την απαλλαγή από τον φόρο διάθεσης ζωικών καταλοίπων υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων λιανικής πώλησης κρεάτων.
- (2) Η αρχική κοινοποίηση αφορούσε, αφενός, τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν το 2003 και, αφετέρου, τις ενισχύσεις που προβλεπόταν να χορηγηθούν από το 2004. Δεδομένου ότι ένα μέρος των ενισχύσεων έχει ήδη χορηγηθεί, η Επιτροπή αποφάσισε τη στιγμή εκείνη να διαχωρισθεί ο φάκελος. Μεταξύ των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν το 2003, μόνο η απαλλαγή από το φόρο αποτελεί αντικείμενο εξέτασης στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης.
- (3) Ο φόρος διάθεσης ζωικών καταλοίπων (ΔΖΚ) καταργήθηκε την 1η Ιανουαρίου 2004. Στη συνέχεια η χρηματοδότηση της δημόσιας υπηρεσίας διάθεσης ζωικών καταλοίπων εξασφαλίστηκε πλέον από το προϊόν ενός «φόρου σφαγής», σχετικά με τον οποίο η Επιτροπή δεν ήγειρε αντιρρήσεις ⁽²⁾.
- (4) Στο πλαίσιο της αποδεικτικής διαδικασίας εξέτασης του φακέλου για το «φόρο σφαγής» (κρατική ενίσχυση αριθ. N 515Α/03), οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή ορισμένες εξίσου συναφείς με τη συγκεκριμένη υπόθεση πληροφορίες, ιδίως με επιστολή της 29ης Δεκεμβρίου 2003.
- (5) Με επιστολή της 7ης Απριλίου 2005, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 12 Απριλίου 2005, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν τις συμπληρωματικές πληροφορίες που είχε ζητήσει η Επιτροπή με την επιστολή της 4ης Μαρτίου 2005

⁽¹⁾ Από την 1η Δεκεμβρίου 2009, τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ αντικαθίστανται, αντιστοίχως, από τα άρθρα 107 και 108 της ΣΛΕΕ. Οι εν λόγω δύο σειρές διατάξεων είναι ταυτόσημες κατ' ουσία. Κατά περίπτωση, για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι αναφορές στα άρθρα 107 και 108 της ΣΛΕΕ πρέπει να νοούνται, αντιστοίχως, ως αναφορές που γίνονται στα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ.

⁽²⁾ Κρατική ενίσχυση αριθ. N 515Α/20, επιστολή προς τις γαλλικές αρχές αριθ. C(2004) 936 τελικό, της 30.3.2004.

- (6) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ σε σχέση με την εν λόγω ενίσχυση με την επιστολή αριθ. SG (2005) D/202956 της 7ης Ιουλίου 2005.

- (7) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽³⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τα άλλα κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις επίμαχες ενισχύσεις.

- (8) Οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολές της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 και της 15ης Νοεμβρίου 2005, οι οποίες πρωτοκολλήθηκαν στις 17 Νοεμβρίου 2005.

- (9) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από τη Συνομοσπονδία κρεοπωλείων, κρεοπωλείων – αλλαντοποιείων, επιχειρήσεων εστίασης (εφεξής «CFBCT») στις 18 Οκτωβρίου 2005 και έλαβε παρατηρήσεις από μια ιδιωτική εταιρεία στις 17 Οκτωβρίου 2005 ⁽⁴⁾ και στις 11 Ιουλίου 2008.

- (10) Με επιστολή της 18ης Απριλίου 2011 οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η απαλλαγή από την καταβολή του φόρου επί των αγορών κρέατος (καλούμενου επίσης «φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων»), που χορηγήθηκε για το έτος 2003 σε ορισμένες επιχειρήσεις εμπορίας γεωργικών προϊόντων εντασσόταν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽⁵⁾.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

- (11) Το εν λόγω μέτρο αφορά τη χρηματοδότηση, για το έτος 2003, της παροχής της δημόσιας υπηρεσίας διάθεσης ζωικών καταλοίπων και της καταστροφής των κρεοτοστεάλευρων που δεν έχουν πλέον εμπορική αξία.

⁽³⁾ ΕΕ C 228 της 17.9.2005, σ. 13.

⁽⁴⁾ Η εταιρεία έχει ζητήσει την εμπιστευτική μεταχείριση της ταυτότητάς της.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5.

- (12) Η δημόσια υπηρεσία διάθεσης ζωικών καταλοίπων (ΔΥΔΖΚ) είχε χρηματοδοτηθεί στο παρελθόν από το φόρο διάθεσης ζωικών καταλοίπων ο οποίος είχε θεσπιστεί με το άρθρο 302 α ΖΔ του γαλλικού Γενικού Φορολογικού Κώδικα, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1 του γαλλικού νόμου αριθ. 96-1139 της 26ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη συλλογή και την εξάλειψη των σφαγίων ζώων και των σφαιγαιοαπορριμμάτων (εφεξής ο «νόμος του 1996»).
- (13) Ο φόρος διάθεσης ζωικών καταλοίπων αναφερόταν στις αγορές κρεάτων και άλλων προϊόντων που δηλώνονται από κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί λιανικές πωλήσεις των εν λόγω προϊόντων. Τον φόρο αυτόν οφείλει καταρχήν να καταβάλει κάθε πρόσωπο το οποίο πραγματοποιεί λιανικές πωλήσεις. Η φορολογική του βάση συνίσταται στην αξία, προ φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), των αγορών κάθε προέλευσης, όπως π.χ.:
- κρεάτων και εντοσθίων, νωπών ή μαγειρευμένων, διατηρημένων με απλή ψύξη ή κατεψυγμένων, πουλερικών, κουνελιών, θηραμάτων ή βοοειδών, προβατοειδών, αιγοειδών, χοιροειδών και αλόγων, γαϊδουριών και των διασταυρώσεών τους·
  - αλιπάστων, προϊόντων αλλαντοποιίας, λιωμένου χοιρινού λίπους (saindoux), κονσερβών μεταποιημένων κρεάτων και εντοσθίων·
  - ζωοτροφών με βάση κρέατα και εντόσθια.
- (14) Οι επιχειρήσεις των οποίων ο κύκλος εργασιών κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος ήταν κατώτερος από 2 500 000 γαλλικά φράγκα (FRF) ⁽⁶⁾ (381 122 ευρώ) προ ΦΠΑ απαλλάσσονταν από τον φόρο. Τα ποσοστά του επιβαλλόμενου φόρου καθορίζονταν ανά τμήμα μηνιαίων αγορών προ ΦΠΑ, σε 0,5 % για αγορές μέχρι 125 000 FRF (19 056 ευρώ) και σε 0,9 %, για αγορές πέραν των 125 000 FRF. Με το άρθρο 35 του διορθωτικού προϋπολογισμού του 2000 (νόμος αριθ. 2000-1353 της 30ής Δεκεμβρίου 2000) επήλθαν ορισμένες τροποποιήσεις στο μηχανισμό του φόρου ΔΖΚ, οι οποίες άρχισαν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2001. Σκοπός των τροποποιήσεων αυτών ήταν να αντισταθμιστούν οι επιπτώσεις της εκδηλωθείσας κρίσης ΣΕΒ, και το συνακόλουθο πρόσθετο κόστος της. Ως εκ τούτου, διευρύνθηκε επίσης η φορολογική βάση του επιβαλλόμενου φόρου, ώστε να περιλαμβάνει τα «άλλα προϊόντα με βάση το κρέας». Το ποσοστό του φόρου καθορίστηκε στο 2,1 % για μηνιαίες αγορές μέχρι 125 000 FRF (19 056 ευρώ) και στο 3,9 % για το ποσό άνω των 125 000 FRF. Επίσης, όλες οι επιχειρήσεις, των οποίων ο κύκλος εργασιών του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ήταν κατώτερος από τα 5 000 000 FRF (762 245 ευρώ) προ ΦΠΑ, απαλλάσσονταν από τον φόρο.
- (15) Αρχικά, δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 1997, το προϊόν του φόρου διεισθιόταν σε ένα Ταμείο που είχε συσταθεί ειδικά για τον σκοπό αυτό, που είχε ως στόχο τη χρηματοδότηση της υπηρεσίας συλλογής και διάθεσης των πτωμάτων ζώων και των κατασθόμενων στα σφαγεία που χαρακτηρίζονταν ως ακατάλληλα για κατανάλωση από ανθρώπους και ζώα, δηλαδή των δραστηριοτήτων που προσδιορίζονται από το άρθρο 264 του Αγροτικού Κώδικα ως το αντικείμενο της παρεχόμενης δημόσιας υπηρεσίας. Τη διαχείριση του Ταμείου είχε αναλάβει το Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (Εθνικό
- Κέντρο Διαρρύθμισης των Διαρθρώσεων των Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων) (CNASEA).
- (16) Από την 1η Ιανουαρίου 2001 το προϊόν του φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων καταλογιζόταν απευθείας στο γενικό προϋπολογισμό του κράτους και όχι πλέον στο Ταμείο που είχε δημιουργηθεί για το σκοπό αυτό. Για το έτος 2003 οι πιστώσεις είχαν εγγραφεί στο Υπουργείο Γεωργίας, Τροφίμων, Αλιείας και Αγροτικών Υποθέσεων με βάση το διάταγμα αριθ. 2002-1580 της 30ής Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του έτους 2003. Είχαν καταλογισθεί στις τακτικές δαπάνες του εν λόγω υπουργείου, στον τίτλο IV, δημόσιες παρεμβάσεις, μέρος 4, οικονομικές δραστηριότητες, κίνητρα και παρεμβάσεις. Για το 2003 τα έσοδα από τον επίμαχο φόρο είχαν υπολογισθεί σε 550 εκατ. ευρώ.
- (17) Η κοινοποίηση του 2003 προέβλεπε ενισχύσεις για την αποθήκευση και την καταστροφή των ζωικών αλεύρων, καθώς και ενισχύσεις για τη μεταφορά και την καταστροφή για νεκρά ζώα στην εκμετάλλευση και απόβλητα σφαγείων (σφαιγαιοαπορρίμματα). Ο νόμος του 1996 προέβλεπε εξάλλου την απαλλαγή των επιχειρήσεων λιανικής πωλήσεως κρεάτων με ετήσιο κύκλο εργασιών κατώτερο των 762 245 ευρώ. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, ο νόμος του 1996 παρέμεινε σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2003
- (18) Στην απόφασή της κίνησης της διαδικασίας η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα ενίσχυσης για την αποκομιδή και την καταστροφή των ζώων που βρέθηκαν νεκρά στην εκμετάλλευση, καθώς και για την αποθήκευση και την καταστροφή των ζωικών αλεύρων και των αποβλήτων σφαγείων, δεν εμπεριείχαν τον κίνδυνο να αλλοιώσουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Μπορούσαν επομένως να υπαχθούν στην ευεργετική διάταξη της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ ως μέτρα που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη του κλάδου. Η Επιτροπή αποφάσισε αντιθέτως να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ όσον αφορά την υπόσταση και το συμβιβασμό των ενισχύσεων υπέρ του εμπορίου που απαλλάσσεται από την καταβολή του φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων.
- Τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της κίνησης της διαδικασίας εξέτασης*
- (19) Στο στάδιο της κίνησης της διαδικασίας εξέτασης η Επιτροπή θεώρησε ότι η απαλλαγή από την καταβολή του φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων φαίνεται να συνεπάγεται απόλεια πόρων για το Δημόσιο και δεν φαινόταν να δικαιολογείται από τη φύση και την οικονομία του φορολογικού συστήματος, στόχος του οποίου είναι να διασφαλίζει τα κρατικά έσοδα. Πράγματι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, η απαλλαγή αυτή δεν αναφέρεται στον κύκλο εργασιών σχετικά με τις πωλήσεις κρεάτων, αλλά στο συνολικό ποσό των πωλήσεων.
- (20) Δεδομένου ότι ο φόρος διάθεσης ζωικών καταλοίπων υπολογίζεται επί της αξίας των προϊόντων με βάση το κρέας, δεν εδικαιολογείται η απαλλαγή από την πληρωμή του φόρου μιας επιχείρησης με κύκλο εργασιών υψηλότερο όσον αφορά τις πωλήσεις κρεάτων, λαμβανομένου υπόψη ότι ο ανταγωνιστής της, ο οποίος πραγματοποιεί χαμηλότερο κύκλο εργασιών σε προϊόντα με βάση το κρέας, θα υπόκειται στο φόρο.

⁽⁶⁾ Με βάση την ισοτιμία 1 FRF = 0,15 ευρώ.

- (21) Κατά συνέπεια, η εν λόγω απαλλαγή φαινόταν να συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα. Πρόκειται συνεπώς για ενίσχυση υπέρ των πωλητών, οι οποίοι, δεδομένου ότι απαλλάσσονται, βλέπουν να ελαφρύνεται έτσι το φορολογικό τους βάρος. Με βάση τα αριθμητικά στοιχεία για το εμπόριο κρέατος η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απαλλαγή από το φόρο, κατά το 2003, των εμπορών που είχαν πραγματοποιήσει κύκλο εργασιών κατώτερο των 762 245 ευρώ αποτελούσε πλεονέκτημα δυνάμενο να συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.
- (22) Η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο ότι η φορολογική απαλλαγή θα έχει αντίκτυπο επί των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως στις παραμεθόριες περιοχές.
- (23) Η φορολογική απαλλαγή υπέρ των εμπορών που πραγματοποιούν κύκλο εργασιών κατώτερο των 762 245 ευρώ φαινόταν ως εκ τούτου να συνιστά κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.
- (24) Στην περίπτωση υπό εξέταση, η απαλλαγή φαινόταν να συνίσταται σε ελάφρυνση των βαρών, στερούμενη οποιουδήποτε στοιχείου κινήτρου και οποιουδήποτε ανταλλάγματος για τους δικαιούχους, χωρίς μάλιστα να αποδεικνύεται ότι είναι συμβιβάσιμη με τους κανόνες ανταγωνισμού.
- (25) Η Επιτροπή είχε συνεπώς κρίνει ότι η ενίσχυση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του σημείου 3.5 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας⁽⁷⁾, οι οποίες ίσχυαν τη δεδομένη χρονική στιγμή. Το σημείο αυτό αναφέρει ότι, για να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, ένα μέτρο ενίσχυσης πρέπει να περιέχει κάποιο στοιχείο κινήτρου ή να απαιτεί κάποιο αντάλλαγμα εκ μέρους του δικαιούχου. Έτσι, πλην εξαιρέσεων ρητά προβλεπομένων από την κοινοτική νομοθεσία ή από τις προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές, τα μονομερή μέτρα κρατικών ενισχύσεων που αποσκοπούν απλώς στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, αλλά που δεν συμβάλλουν κατά κανένα τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα, εξομοιώνονται με ενισχύσεις λειτουργίας, οι οποίες δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.
- (26) Για το εμπόριο, που απαλλάσσεται από την πληρωμή του φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, και ότι πρόκειται για λειτουργική ενίσχυση, για την οποία η Επιτροπή είχε αμφιβολίες κατά πόσο συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά.
- III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ**
- (27) Οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολές της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 και της 15ης Νοεμβρίου 2005. Στις επιστολές αυτές επιβεβαίωσαν ότι δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί ότι η φορολογική απαλλαγή που χορηγήθηκε στις επιχειρήσεις που δεν υπόκεινται στο φόρο ήταν αποδεικτικό στοιχείο της ενίσχυσης, με την έννοια που δίνεται στη συνθήκη ΕΚ. Η Επιτροπή είχε εξάλλου εγκρίνει ένα ανάλογο χαρακτηρισμό στην απόφασή της 2005/474/ΕΚ⁽⁸⁾, σχετικά με την απαλλαγή που ίσχυσε από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως και τις 31 Δεκεμβρίου 2002 (ενίσχυση NN 17/01 στην οποία δόθηκε ο νέος αριθμός C 49/02)
- (28) Όπως είχαν αντιθέτως επικαλεσθεί οι γαλλικές αρχές, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, οι ενισχύσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας⁽⁹⁾. Το επιχείρημα που προέβαλαν ήταν ότι από τον αριθμό των εν λόγω επιχειρήσεων, ο οποίος υπερέβη τις 100 000 κατά μέσο όρο ετησίως, αλλά και από το όριο του κύκλου εργασιών που είχε επιλεγεί για την απαλλαγή (762 245 ευρώ) συνάγεται ότι το ποσό της απαλλαγής που μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση κυμάνθηκε, σε όλες τις περιπτώσεις, κάτω από το όριο των 100 000 ευρώ μέσα σε περίοδο τριών ετών που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (29) Για να αποδείξουν ότι το ποσό της απαλλαγής η οποία χορηγήθηκε στις εταιρείες αυτές το 2003 κυμάνθηκε σε επίπεδα συστηματικά χαμηλότερα από 100 000 ευρώ σε περίοδο τριών ετών, οι γαλλικές αρχές χρησιμοποίησαν δύο μεθόδους.
- (30) Οι γαλλικές αρχές προσπάθησαν αρχικά να ανασυστήσουν τον κύκλο εργασιών μιας επιχείρησης που θα είχε καταβάλει φόρο ύψους 100 000 ευρώ σε διάστημα τριών ετών, δηλαδή 33 333 ευρώ ετησίως, κατά μέσο όρο. Με βάση το ποσό αυτό, ανά φορολογικό κλιμάκιο (2,1 % και 3,9 %), καθόρισαν το φορολογικό συντελεστή που αντιστοιχεί στις αγορές κρέατος της επιχείρησης. Τέλος, από την αξία των αγορών με βάση το κρέας, προχώρησαν στην εκτίμηση του ετήσιου κύκλου εργασιών με βάση το μαξιμαλιστικό σενάριο ότι επρόκειτο για εταιρεία που ειδικεύεται στο εμπόριο κρέατος. Με τη μέθοδο αυτή κατάφεραν να εκτιμήσουν τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης, ο οποίος υπερέβαινε κατά πολύ το όριο απαλλαγής από τον φόρο. Η υπέρβαση του ορίου απαλλαγής των 762 245 ευρώ ήταν επομένως τόσο σημαντική, ώστε από αυτό να προκύπτει ότι μια επιχείρηση που καταβάλλει φόρο 100 000 ευρώ σε περίοδο τριών ετών δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να απαλλαγεί από τον φόρο για την αγορά κρέατος.
- (31) Οι γαλλικές αρχές επιδίωξαν κατά δεύτερο λόγο να εκτιμήσουν το ποσό του φόρου που θα όφειλε μια επιχείρηση η οποία ειδικεύεται στις πωλήσεις κρέατος, ο κύκλος εργασιών της οποίας είναι μόλις χαμηλότερος από το κατώτατο όριο απαλλαγής, που τοποθετείται στα 762 000 ευρώ. Με βάση την αναλογία αγορών/κύκλου εργασιών που ανέρχεται σε 0,58⁽¹⁰⁾, οι γαλλικές αρχές άντλησαν το συμπέρασμα ότι η αξία των αγορών κρέατος της εν λόγω επιχείρησης ανέρχεται στο ποσό των 441 960 ευρώ (762 000 × 0,58). Αυτή η δεύτερη μέθοδος δείχνει ότι το μέγιστο ποσό απαλλαγής ισούται με 13 132 ευρώ/έτος και ανά επιχείρηση, ποσό δηλαδή που παραμένει υπό όλες τις περιστάσεις χαμηλότερο από 100 000 ευρώ μέσα σε περίοδο τριών ετών.
- (32) Μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η απαλλαγή από την καταβολή του φόρου επί των αγορών κρέατος (του αποκαλούμενου «φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων») που χορηγήθηκε για το 2003 σε ορισμένες εταιρείες εμπορίας γεωργικών προϊόντων ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, και ιδίως του άρθρου 5 που αφορά τα μεταβατικά μέτρα.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.

⁽¹⁰⁾ Οι πληροφορίες από τις γαλλικές αρχές βασίζονται σε πηγές του επαγγελματικού κλάδου (Κέντρα διαχείρισης της Συνομοσπονδίας κρεοπωλείων).

⁽⁷⁾ ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 176 της 8.7.2005, σ. 1.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΥΠΟΒΑΘΗΘΕΙΣΣ ΑΠΟ ΤΡΙΤΑ ΜΕΡΗ

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τη Συνομοσπονδία κρεοπωλείων, κρεοπωλείων - αλλαντοποιείων, επιχειρήσεων εστίασης (CFBCT)

- (33) Η Συνομοσπονδία κρεοπωλείων, κρεοπωλείων - αλλαντοποιείων, επιχειρήσεων εστίασης (εφεξής «CFBCT») υποστήριξε πρώτα από όλα ότι το εν λόγω μέτρο δεν πληρούσε τα κριτήρια για να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση και ότι ο φορολογικός μηχανισμός που εφαρμόζεται σε ορισμένες επιχειρήσεις σε συνάρτηση με το ύψος του κύκλου εργασιών τους ήταν απολύτως δικαιολογημένος για λόγους που σχετίζονται με τη γενικότερη οικονομία του φορολογικού συστήματος. Κατά την άποψη της CFBCT, ο φόρος επί των αγορών κρέατος εισπράττεται και ελέγχεται σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες σε θέματα ΦΠΑ και εξομοιούμενων φόρων. Ο καθορισμός του ορίου για τη χορήγηση απαλλαγής βασίστηκε σε αντικειμενικά και ορθολογικά κριτήρια, πανομοιότυπα με τα κατώτατα όρια που ισχύουν για τους λοιπούς φόρους. Ο νόμος του 1996 συμβάδιζε με τη λογική που διέπει το γαλλικό σύστημα εισπράξης του ΦΠΑ. Δεν είχε επομένως ως στόχο να παραχωρήσει ειδικά προνόμια σε ορισμένες επιχειρήσεις, αλλά επιδίωκε στην ουσία, με την καθιέρωση ενός κατώτατου ορίου φορολόγησης, να λάβει υπόψη τη φοροδοτική ικανότητα των επιχειρήσεων, και ιδίως τη βιωσιμότητα των παραδοσιακών κρεοπωλείων.
- (34) Δεύτερον, το μέτρο αυτό δεν επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές σύμφωνα με την CFBCT. Πράγματι, το εξαιρετικά μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων που έδιξε το συγκεκριμένο μέτρο και η εξαιρετικά περιορισμένη γεωγραφική αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται, προκαλούν αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.
- (35) Έστω και εάν θεωρηθεί ότι οι επιχειρήσεις που απαλλάσσονται από την καταβολή του φόρου είχαν όντως λάβει κάποια ενίσχυση, η CFBCT ισχυρίζεται ότι η εν λόγω ενίσχυση θα ήταν οπωσδήποτε συμβίβαστη με τους κανόνες της συνθήκης.
- (36) Η Επιτροπή θα έπρεπε να θεωρήσει ότι η απαλλαγή των μικρών κρεοπωλείων και των παραδοσιακών κρεοπωλείων δικαιολογείται εν προκειμένω για λόγους γενικού συμφέροντος: τη διαχείριση της κρίσης των τρελών αγελάδων και την απαραίτητη επεξεργασία των επικίνδυνων υλικών. Επιπλέον, το μέτρο αυτό αφορούσε μόνο τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και καλυπτόταν ενδεχομένως από τους κανονισμούς απαλλαγής που ίσχυαν εκείνη τη χρονική στιγμή, δηλαδή από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις⁽¹¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων⁽¹²⁾.
- (37) Σε κάθε περίπτωση, η CFBCT υποστηρίζει ότι η απαίτηση για την ανάκτηση της ενίσχυσης, η οποία θα ήταν συνέπεια του πιθανού χαρακτηρισμού του μέτρου ως μη συμβίβασ-

της κρατικής ενίσχυσης, θα παραβίαζε το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽¹³⁾ δεδομένου ότι η αρνητική απόφαση που θα συνεπαγόταν την ανάκτηση δεν θα ελάμβανε υπόψη την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των δικαιούχων επιχειρήσεων.

- (38) Σε κάθε περίπτωση, ο καθορισμός του ποσού της ενίσχυσης εκ των υστέρων με βάση το σύστημα της κατ' αποκοπή αναδρομικής φορολόγησης μπορεί να κυμανθεί κάτω από τα όρια των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, δεδομένου ότι δυνητικοί δικαιούχοι της ενίσχυσης είναι ως επί το πλείστον πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από μια ιδιωτική εταιρεία με έδρα στη Γαλλία

- (39) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, η εν λόγω ιδιωτική εταιρεία ασκεί στη Γαλλία δραστηριότητες διανομής τροφίμων. Έχοντας καταβάλει τον οφειλόμενο φόρο διάθεσης ζωικών καταλοίπων για τα έτη 2001 έως 2003 και έχοντας ζητήσει την επιστροφή του ποσού που καταβλήθηκε στις γαλλικές φορολογικές αρχές, η επιχείρηση κρίνει ότι έχει συμφέρον να υποβάλει τις παρατηρήσεις της στην παρούσα διαδικασία.
- (40) Η εταιρεία διατείνεται ότι, αντίθετα με το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία της 5ης Ιουλίου 2005 (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾, δεν υπάρχει αποσύνδεση μεταξύ των ενισχύσεων στον κλάδο διάθεσης ζωικών καταλοίπων και του φόρου επί των πράξεων αγοράς κρέατος. Θεωρεί ότι η καταβολή του φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων για το έτος 2003 βασίζεται στο άρθρο 302 α) ΖΔ του Γενικού Φορολογικού Κώδικα και χρηματοδοτεί μηχανισμό κρατικών ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι ο μηχανισμός αυτός δεν είχε προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, θα πρέπει να θεωρηθεί παράνομος.
- (41) Η εταιρεία υποστηρίζει εξάλλου ότι η φορολογική απαλλαγή δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 107 της ΣΛΕΕ και ότι αυτό συνεπάγεται το ασυμβίβαστο του φόρου με την αρχή της ισότητας έναντι των δημοσίων βαρών και κατ' επέκταση με τους κανόνες του ανταγωνισμού.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- (42) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως.
- (43) Τα άρθρα 107, 108 και 109 της ΣΛΕΕ εφαρμόζονται στον τομέα του χοιρείου κρέατος δυνάμει του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος⁽¹⁵⁾. Εφαρμόζονται στον τομέα του βοείου κρέατος δυνάμει του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 1.

⁽¹³⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽¹⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 3.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 1.

- βοείου κρέατος ⁽¹⁶⁾. Πριν από την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, τα άρθρα 107, 108 και 109 της ΣΛΕΕ εφαρμόζονταν στον τομέα του βοείου κρέατος δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ⁽¹⁷⁾. Εφαρμόζονται στους τομείς του προβείου και αιγείου κρέατος, δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2467/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, για την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος ⁽¹⁸⁾. Εφαρμόζονται στον τομέα του κρέατος πουλερικών δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών ⁽¹⁹⁾. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (καλούμενος «Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») ⁽²⁰⁾ καταργεί τους διαφόρους αυτούς κανονισμούς και προβλέπει, στο άρθρο 180, ότι οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρθηκαν προηγουμένως.
- (44) Οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η απαλλαγή από την καταβολή του φόρου επί των αγορών κρέατος (του ονομαζόμενου «φόρου διάθεσης ζωικών καταλοίπων») που χορηγήθηκε για το έτος 2003 σε ορισμένες επιχειρήσεις εμπορίας γεωργικών προϊόντων ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006.
- (45) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 οι ενισχύσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται σε όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.
- (46) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις σε όλους τους τομείς, αλλά, στην περίπτωση των επιχειρήσεων οι οποίες δραστηριοποιούνται στη μεταποίηση και εμπορία των γεωργικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚ, μόνον αν το ποσό της ενίσχυσης δεν καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα τέτοιων προϊόντων που πωλούνται από πρωτογενείς παραγωγούς ή διατίθενται στην αγορά από τις οικείες επιχειρήσεις και όταν η ενίσχυση δεν συνοδεύεται από την υποχρέωση απόδοσής της εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε πρωτογενείς παραγωγούς.
- (47) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του σε επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα των μεταφορών και σε επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, εφόσον η εκάστοτε ενίσχυση πληροί όλους τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 1 και 2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 τέθηκε σε ισχύ στις 29 Δεκεμβρίου 2006.
- (48) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 το σύνολο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μία δεδομένη επιχείρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 200 000 ευρώ σε οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών. Το προβλεπόμενο όριο εκφράζεται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν αφαιρεθεί ο τυχόν φόρος ή άλλη επιβάρυνση. Εφόσον η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, το ποσό της ενίσχυσης είναι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης.
- (49) Οι εν λόγω επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται στη μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚ και άλλων προϊόντων και είχαν απαλλαγεί από τον φόρο διάθεσης ζωικών καταλοίπων το 2003. Σύμφωνα με τα μεταβατικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 5, στη συγκεκριμένη περίπτωση ισχύει επομένως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006.
- (50) Οι γαλλικές αρχές διαπίστωσαν ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1998/2006, αποδεικνύοντας ότι το ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης που εισπράττει μεμονωμένα κάθε δικαιούχος δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 200 000 ευρώ μέσα σε χρονικό διάστημα τριών ετών, δεδομένου ότι το ανώτατο όριο απαλλαγής ανέρχεται σε 13 132 ευρώ ετησίως ανά επιχείρηση (βλέπε αιτιολογική σκέψη 29).
- (51) Λαμβάνοντας υπόψη όσα εκτέθηκαν προηγουμένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η απαλλαγή των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης κρέατων των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών είναι κατώτερος των 762 245 ευρώ το 2003 εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 και πληροί τις όρους που προβλέπονται σε αυτόν. Κατά συνέπεια, η απαλλαγή αυτή δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απαλλαγή από τον φόρο διάθεσης ζωικών καταλοίπων για το έτος 2003 ορισμένων επιχειρήσεων λιανικής πώλησης κρέατων, των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών είναι κατώτερος των 762 245 ευρώ, δεν συνιστά ενίσχυση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 29 Ιουνίου 2011.

Για την Επιτροπή
Dacian CIOLOȘ
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁶⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ L 148 της 28.6.1968, σ. 24.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 1.

⁽¹⁹⁾ ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 77.

⁽²⁰⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.